

Horská bystřina

Je brzké jaro a rozvodněná bystřina zpívá přenádhernou jarní píseň. Její šum je tak uklidňující. Když si do ní smočím nohy, voda mi je obejmě a zaplaví chladem. Kameny jsou ploché a kluzké. Jsou krásně vyhlazené od té přívětivé a zároveň rázné bystřiny.

Když stoupnu na měkký, ještě trochu rosou pokrytý trávník, zaplaví mě příjemný pocit bezpečí a zdá se být všechno dokonalé. Zavřu oči a slyším jemný šum vánku, který si pohrává s listím stromů a čas od času mi zaplete do sebe pramínky vlasů. Slunce mě pohladí po tváři a mile se na mě usměje. Mraky plují po blankytně modré obloze a dávají možnost nedaleké, ještě sněhem pokryté hoře pohlédnout do nebes.

Cítím se tu ještě lépe než doma a chtěla bych, aby tento přenádherný den v ožívající krajině nikdy neskončil.

(Eliška, 8.B)

